

Barcelona, per Catalunya i els seus homes

Grandiosa manifestació pro-Estatut. - 250.000 persones desfilen per davant de la Generalitat. A la Plaça de la República el poble aclama a Macià; al Palau de Belles Arts, a Macià i a Companys. - La jornada del diumenge fou triomfal per l'Esquerra Republicana de Catalunya

El nostre comentari

La ràdio i la Fulla Oficial ens relleven del deure de reportar els actes celebrats a Barcelona amb el concurs de l'Esquerra Republicana de Catalunya, el prop passat diumenge. El nostre deure no va més enllà del comentari.

La manifestació pro-Estatut fou de tal magnitud, malgrat l'absència dels regionalistes, que cal parangonar-la amb la de l'any 1906. No sabem si la d'ara ha estat més o menys nodrida que aquella; sabem, però, que per la plaça de la República hi desfilà tota la democràcia catalana, tot el veritable poble de Catalunya, el qual amb una vibració emocionadora, va manifestar cívicament, però amb fermesa exemplar, la seva voluntat sobirana.

Digne corolari de la manifestació fou l'homenatge tributat al cabdill dels parlamentaris catalans en la llur actuació a les Corts espanyoles.

L'espectacle que contemplaren els nostres ulls en la nau immensa del Palau de Belles Arts fou veritablement apoteòsic. Tot el Poble de Catalunya féu esclatar en flors de cordialitat les espines que els que posposen l'interès particular al col·lectiu havien clavat en el cor de Lluís Companys, al qual s'agredí no per justícia sinó per enveja, no pel que ell particularment és, sinó pel que representa. Lluís Companys és el motor de l'Esquerra Republicana de Catalunya i creien que inutilitzant el motor pararia la màquina. Els fets han vingut a demostrar l'error de tàctica de l'enemic, puix que ni Companys ni l'Esquerra no havien mai interpretat millor que ara el sentiment i la voluntat de Catalunya ni mai havien merescut l'adhesió que ara mereixen de la democràcia catalana. L'Esquerra de Catalunya ha sabut situar el nostre plet en un pla de realitat tangible i el poble, que ho veu, segueix cegament els homes que la representen i l'orienten camí de la victòria. I com que d'entre tots els homes de l'Esquerra sobresurten Macià, que és l'esperit i el cervell, i Companys, que és el braç executor de la tàctica de l'Esquerra, l'homenatge imponent, incomparable celebrat el prop passat diumenge, fou la més palesa prova de la penetració que existeix entre Catalunya i els que en aquestes hores històriques la representen i la guien.

Si els d'Acció Catalana i els regionalistes haguessin pogut contemplar la munió enardida que aclamava a Macià i a Companys, s'haurien sentit avergonyits de la seva acció destructora i haurien pensat en la conveniència de no entossudir-se més en servir d'obstacle a l'Esquerra Republicana de Catalunya, puix que solament els orbs poden dubtar de la seva força triomfal: L'Esquerra passarà per damunt de tot allò que se li oposi al pas.

EL SENYOR PELLICENA, CAP DE LA MINORIA REGIONALISTA DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA, HA DIT, REFERINT-SE A LA GRANDIOSA MANIFESTACIÓ DE DIUMENGE:

"LA LLIGA FA LA SEVA POLITICA I NO LA DELS ALTRES."
I NOSALTRES OBJECTEM:
ES CERT QUE LA LLIGA FA LA SEVA POLITICA; PERO ES CERT TAMBE QUE AQUESTA POLITICA DE LA LLIGA NO ES PAS LA POLITICA DE CATALUNYA.

Impressions d'algunes personalitats que presenciaren la manifestació

EL PRESIDENT DE CATALUNYA

La grandiosa manifestació cívica d'ahir — digué el senyor Macià — demostrà com és justificat el meu optimisme, la meua fe en el poble de Catalunya. Sempre que cal, aquest es manifesta amb una gran cohesió, amb un gran entusiasme i amb una voluntat decidida i ferma per assolir les seves reivindicacions.

VENTURA GASSOL

La serenitat i el silenci de la manifestació d'avui — ha dit el Conseller de Cultura de la Generalitat — m'ha dit com n'és de forta la voluntat de Catalunya. No s'ha d'oblidar que les decisions més fermes els homes les fem en silenci. Així també els pobles.

PERE COMES

La manifestació del dia 24 d'abril ha demostrat palesament que el plebiscit i el referèndum de Catalunya pro-Estatut fou l'expressió sinceríssima i definitiva de la voluntat d'un poble que vol recobrar les llibertats.

La monarquia, amb tota la força d'una dictadura perpètua, no pogué vèncer el sentiment de dignitat catalana. Pensi la República que si s'ho proposa, també fallarà.

DR. HUMBERT TORRES

Si hagués estat possible que els quatre-cents diputats no catalans del Parlament espanyol, haguessin presenciat la grandiositat de la manifestació cívica que Barcelona ha fet avui en demanda de les llibertats del nostre poble, em penso que no caldrien discursos en defensa del nostre Estatut. Tots ells haurien vist que no és possible ajornar ni un moment més la solució d'un problema tan viu com el nostre, que la monarquia no pogué ni tan sols encarrilar.

JOAN CASANOVES

Una diada gloriosa per a Catalunya i per a la República. La revolució consolidarà els drets dels homes i dels pobles.

MANUEL GALES

Una exteriorització formidable del pregon instint de Catalunya, que en el poble de Barcelona troba el seu exponent més vital i autèntic, una afirmació magnífica, i com més reiterada més ample i més decidida, de la voluntat de viure lliurement i en estreta cordial abraçada amb els altres pobles lliures d'Espanya.

EDUARD ORTEGA I GASSET

Ante actos de ciudadanía como éste que hoy contemplo, airosa muestra de la vitalidad del espíritu catalán, un demócrata como yo se siente admirado. Envejecido también por la prueba de magna cultura cívica, que es próspero augurio del porvenir de la República.

LLUIS COMPANYS

No podria dir-se en paraules. No hi ha manera d'expressar aquesta gran intensíssima emoció.

DR. JAUME AIGUADER

Es la Catalunya que es redreça com sempre per la seva llibertat. Qui li negui o li regategi aquesta llibertat, la tindrà sempre en front. La monarquia no pogué vèncer, amb tot el seu absolutisme aquest sentiment de dignitat.

MIQUEL SANTALO

Ha estat quelcom ben digne d'un poble que se sent en possessió d'una nova responsabilitat. Vibració, ponderació, intel·ligència, voluntat decidida. Si algú tenia encara una bona als ulls, res no justificaria des d'ara el manteniment d'una absurda tradició uniformista dins la República.